

[Hans Knudsen.]

for. Har man ikke før været klar over vanskelighederne ved overgangen til kilde-skat som en generel ordning, er man blevet det ved at se de tekniske konsekvenser og de vanskeligheder, som blot det at føre de godt 8 000 skatteydere, det her drejer sig om, over til en kildebeskatning.

De medlemmer af tinget, som har deltaget i udvalgsarbejdet med skattereformforslagene, har ikke mindst på grundlag af de henvendelser, vi i tidens løb har fået fra søfartens organisationer, sikkert været indstillet på, at vi her måtte lave en speciel ordning vedrørende beskatningen af søfolk. I Norge gennemførte man en sådan sømandsbeskatning allerede i 1947, og i 1948 begyndte henvendelserne herhjemme fra søfartens organisationer. Også i Nordisk Råd har spørgsmålet været taget op ud fra den tanke, at en nyordning på det område ville være bedst, hvis den kunne blive nogenlunde ensartet for de fire nordiske lande, men samtidig har man været klar over, at selv om sømandsskatten i disse nordiske lande måtte være så ensartet som muligt, hvad angår skattens beregning og ikke mindst inddrivelse, måtte skattens størrelse naturligvis være afhængig af en række forskellige forhold i de enkelte landes beskatningsregler.

Resultatet af forhandlingerne på nordisk basis blev en henstilling til regeringerne i de nordiske lande om at tage op til overvejelse at oprette en konvention om fælles beskatningsregler for søens folk. Jeg forstår, at det er denne nordiske tilslutning til sømandsbeskatningens princip, som, om jeg så må sige, har givet det endelige stød til, at den højtærede finansminister nedsatte dette mindre udvalg af sagkyndige, som i løbet af knap to år har udført et omfattende grundlæggende arbejde. Har det tekniske udvalg været hurtigt arbejdende, har den højtærede finansminister ikke været mindre hurtig i sine beslutninger. Betænkningen fra udvalget er afgivet den 18. oktober i år. Samtidig med at denne betænkning

forelå for folkettinget, forelå også finansministerens forslag af 31. oktober om gennemførelse af sømandsskatten helt og fuldt på grundlag af denne betænkning.

For søfarten har det primære ønske så afgjort været at få en sømandsbeskatning, der for det første tog hensyn til de særlige forhold, der gælder for de mennesker, der har deres arbejdsplads til søs og derfor er underkastet andre leveforhold, end hvad der ellers er normalt. For det andet har man ønsket en kildebeskatning af det løbende års indkomst, fradraget med det samme ved lønudbetalingen, og en virkelig definitiv beskatning, hvor der ikke blev tale om efterregulering, når året var omme.

Derudover har man ønsket en skatteordning, hvorved alle udlændinge om bord i danske skibe kan inddrages i beskatningen, og en ordning, hvorefter man kan undgå dobbeltbeskatning af danske søfolk, som har gjort tjeneste om bord på fremmede skibe. Det er helt naturligt, at det har været et irritationsmoment, at udenlandske søfolk kunne arbejde i danske skibe uden at betale skat, medens en dansk sømand, så snart han gik om bord i et fremmed skib, ikke alene måtte betale skat dér, men samtidig risikerede en dobbelt beskatning ved også at blive skatteansat herhjemme. Alle disse forhold rettes nu ved lovforslaget.

For de fremmede søfolk ændres det der- ved, at de kommer til at betale en skat på 15 pct. af den samlede hyre, af deres bruttoindkomst. Det er ganske vist en noget primitiv form for beskatning at tage 15 pct. af alle uden hensyn til familieforhold og andre vilkår for skatteevnen, men jeg er i alt fald blevet overbevist om, at det ikke lader sig gøre at ordne denne beskatning på anden måde, og det er trods alt et betydeligt fremskridt i forhold til den nuværende ordning, hvor disse fremmede søfolk slipper helt fri. Jeg har naturligvis bemærket bestemmelsen i § 19, der sikrer, at der heller ikke for de fremmede søfolks vedkommende bliver tale om dobbeltbeskatning, hvis de